

Баба-та и Лѣкаръ-а. 21.

днѣ Баба зашто ѿ волѣли Очі-тѣ, призвала еди́нъ
 Лѣкаръ, и си оудѣмала съ него, ако ѿ ищѣли, да мѣ
 дѣ онаѿ запла́тъ, за колкото са согласили, аколи не
 ищѣли, да мѣ недава нищо. Начна́лъ и лѣкаръ-а да
 щѣли. И като си прихожда́лъ на всѣкѣй дѣнь при
 вѣ-тъ, и мазалъ и Очі-тѣ, она́ зашто немогла на
 а часъ никакъ да погледне О́тъ мазило-то, Лѣкаръ-а
 земалъ по еди́но нѣщо О́тъ къщя-тъ и на всѣкъ дѣнь,
 си О́тхожда́лъ. Баба-та глѣдала, че О́тъ дѣнь на дѣнь
 къщнина-та и догѣлкова оумалѣвала, што̀то на́й напoкoнъ,
 бѣто О́здравѣла, нищо не и О́станало. И като нача́лъ
 лѣкаръ-а да ище запла́тъ-тъ, що сѣ были согласили, и
 гмалъ и, че была могла да глѣда вѣче чисто, и привѣлъ
 и свидѣтели-тѣ: Баба-та рекла: азъ повече сѣмъ О́слѣпѣ-
 ем, и сегѣ нищо некиждамъ: зашто̀ когѣто ма волѣха О́-
 ол-тѣ, мѣлго мой вѣщи глѣдахъ въ къщя-тъ си, а сегѣ
 гѣто ты дѣмашъ, че сѣмъ была глѣдала, никое О́тъ
 ѣхъ не виждамъ.

Та́а Приказка ка́зва: че Лѣка́ви-тѣ человекы О́тъ
 боты-тѣ си, що ги вѣршѣтъ, не сѣ оусѣщѣтъ какъ при-
 ачатъ о́уко́ризны-тѣ са́ми на себѣ.

Земледѣлецъ-а и Сынове́-тѣ мѣ. 22.

еди́нъ Земледѣлецъ, понѣже щѣлъ да скончае живѣтъ-а
 си, и ищѣлъ да позна́ѣтъ сынове́тѣ мѣ, какъ̀а полза
 оисхо́жда О́тъ Земледѣланіе-то, за това́ призвалъ ги
 рекла́ и мъ: сы́нко! ѣто азъ вѣче О́тхо́ждамъ О́тъ тѣй-
 а свѣтъ: а въ што̀то сѣмъ си скрѣлъ на Лѣзіе-то, тѣр-
 те, и ще го́ намѣрите сѣчкото. А сынове́-тѣ мѣ зашто̀то си
 омыслили, че та́мо нѣгдѣ е закопа́но сокровище, слѣдъ
 ѣрътъ-тъ ба́шинѣ си, разкопа́ли и разприрѣвили вѣтъ